

KULTUR

Mer kultur: Recensionerna, krönikorna, kulturnyhetera och debatten - mer läsning på vk.se/kultur

Kulturredaktör: Sara Meidell 090-17 60 38 E-post: kultur@vk.se

Små odöda

En föreställning av Isabel Cruz Liljegren, i regi av Stina Kajaso. Medverkar gör Thomas Burström, Emil Grudemo El Hayek och Sofia Landström. Thomas Burström har även svarat för musiken till föreställningen. Urpremiär den 3 mars, föreställningen ges i tre offentliga föreställningar i vår, samt som skol-föreställningar.

Thomas Burström, här på dragspel, Emil Grudemo El Hayek och Sofia Landström medverkar på scen i Små odöda, med premiär på fredag.

FOTO: TORBJÖRN JAKOBSSON

Barnen släpps upp på scen i teaterns lek med döden

PREMIÄR. Vad händer med världen om ingenting någonsin skulle dö? Med den frågan släpper Ögonblicksteatern upp barnen på scen i sin nya föreställning. På fredag har Små odöda urpremiär i Umeå.

På Ögonblicksteatern är gränder och publikplatser frånvarande i scenrummet när VK gör ett besök inför fredagens premiär – i stället fylls rummet av en scenografi i avskalat vitt, stationer att röra sig mellan, förklarar regissören Stina Kajaso.

Formen var det centrala när hon tillsammans med dramatikern och manusförfattaren Isabel Cruz Liljegren tog fram konceptet för föreställningen. Det skulle handla om döden – ett stort och svårt tema som kanske bäst kunde beträdas tillsammans på scen, resonerade de.

– Vi vill bryta upp gränserna mellan scen och salong, leka med formerna för att ta reda på vad barn kan lära oss om vi följer deras rörelser i detta tema, säger Stina Kajaso.

I stället för att leverera ett pe-

dagogiskt budskap handlar det alltså om frågor som ställs, om livet, döden och varandet – och vägledande för dessa är stor plats för det absurda, det humoristiska och det kreativa.

Treskådespelare medverkar, Emil Grudemo El Hayek, Sofia Landström och Thomas Burström, som alla tidigare medverkat i Ögonblicksteaterns Mamma Mu och Kråkan. Ramberättelsen som spelas upp handlar om två barn som förlorat en katt och en mormor, något som får dem att mötas i precis samma önskan: ingen mera död. I det ögonblicket föds en bebis, som är den sista – för nu kommer allt bara att fortsätta växa, tills – ja, vad?

– Det är ju en tanke som kan vara väldigt levande hos barn, när medvetenhet om döden fördjupas. Vad skulle hända om inget kunde dö, om allt fortsätter att växa? säger Stina Kajaso.

I den scen som VK får ta del av möter vi en mamma och en bebis i ett tillstånd då växandet fört dem hela vägen till ett skettliknande stadium. I en omfamning passerar ett stjärnfall

Stina Kajaso är regissör och skådespelare, senast aktuell med Grottan på Malmö Dockteater.

över dem, i Thomas Burströms tolkning.

Diskussionerna med provpublikens lågstadiesbarn tidigt i processen blev livliga och intressanta, berättar ensemblen.

– Det finns ett starkt magiskt tänkande och fantasin ligger så

nära hela tiden, det blev genast diskussion om dinosaurierna, hur skulle det bli att finnas samtidigt som dem, säger Sofia Landström, som bland annat tidigare medverkat i Ögonblicksteaterns Det farliga, även då tillsammans med Emil Grudemo El Hayek.

”Att få kladda på konsten” sammanfattar i någon mån ambitionen som genomsyrar projektet, säger Stina Kajaso. Att verkligen låta barnen komma nära, på sina egna villkor, att våga bryta fjärde väggen – och det handlar om att faktiskt våga, betonar hon, för det är ett risktagande att öppna rummet på detta sätt.

– Vi har testat ännu friare former och kommit fram till att det behövs vissa ramar, för att kunna skapa frihet inom dessa.

Genom föreställningen kommer barnen att lotsas till olika stationer i rummet, men det finns alltid ett mått av valfrihet i deltagande och interaktivitet. På så vis blir föreställningen också en konstnärlig vandringsföreställning med en extra dimen-

sion av föränderlighet när den sedan ska ut på turné till nya spelplatser. skapa rum i rummet.

Genom det lager av improvisation som finns i upplägget, kommer denna föreställning att ha lite av sitt eget liv under spelperioden, konstaterar Stina Kajaso.

Vad krävs av en skådespelare som ska medverka i detta teaterformat?

– Egentligen det vanliga, att ha närvaro, ha koll på sig själv och publiken, säger Emil Grudemo El Hayek.

– Kanske att gömma undan de dyrare grejerna lite, funderar Thomas Burström.

Och finns det någon särskild beredskap för att ta hand om känslor som uppstår med ett kanske svårt ämne?

– Vi har ju arbetat väldigt mycket med humor genom hela texten, när den blir tungt stötar vi upp med det extra mycket. Vi försöker vara lyhörda för reaktionerna, samtidigt är det ju ofta så att barn ser helt andra saker än vi trott. Det är det vi hoppas kunna ta reda på.

SARA MEIDELL